

ta raha välja andis, mitte tühjade ašjade eest. Kõrtsi ei läinud ta ialgi nagu mitmed teised tegiwad, etk füll teda teiste poolt sagedastest meelitati ligi tulla.

Nii parajaste ja fašinaste elades oli Jüri mõne aasta pärast mõnegi hää rubla tagavaraks korrjanud. Kui ta faksummend neli aastat wana oli, siis oli tal juba üle fahesaja rubla raha. Mõnel näitab see ehk vähe olewat, aga meie peame siin meelde tuletama, et sel ajal raha hoopis teises hinnas oli fui nüüd, ja et talupoeg, sel 200 rbl. oli, juba rikka mehe nime all seisis.

Rüüd wōis Jüri fa selle päale mōtelda ise oma jalgede päale saada. Wäljaotsa soht oli just see, et pool teo pool rendi päale saada. Jüri ei mōtelnud fa enam sava järele, waid awaldas oma siia maalistele leiwawanematele, et ta nüüd ise peremeheks tahab hafata. Peremehel oli tuline fabju, et ta tubli sulane ära misina tahab, aga ta nägi ära, et Jüril aeg oli fa pool oma peremeheks saada. Et ta teda viisteistkümmend aastat tubliste ja truistide oli teeninud, siis oli ta temale nii hästi nōuu fui jõuu poolest abiks uue foha vōtmise juures.

Röige suurem fabju Jüri ãraminemise üle oli Mari, Jüri siamaalse peremehe fabefümmneaastasel tütre, sellest meie weel ei ole rääkinud. Oli ilus tüdrut, nagu õun. Aga mis fabju siis temal fest oli? füsbib ehk mõni. Noh, wōi mina seda nii selgeste tean, aga fabju oli tal ometi. Jüri oli ilus, terwe, prisje mees, ja nisugused öeldasje ka wahest tütarlaste filmas wäärt olewat ja jüdametesse mōjuvat. Aga mina teo, kas see õige on, wōi ei ole. Jüri fui sulane ei tohtinud muidugi filmi

peretütre poole üles tösta, aga seda ta mätkas füll, et Mari teda sagedastest armastawate filmadega waaatac ja teda rihti tunda lastis, et ta temast enam lugu pidas fui teistest noortest meestest. Ei tea, kust see tuli, aga see tegi Jüriile ülemata suurt röömu, fui ta seda issa enam ja enau tunda sai. Üksi see tegi teda kurwaks, fui ta selle päale mōtles, et Mari jõufa peremehe tütar oli ja tema waene laps ja sulone. Kui nisugused mōtted teda kurwastasiwad, oli sagedastie Mari labfe filmawaade, mis tema südame jälle röömsaks tegi.

Kui Jüri parajaste uude lehta läks, tuli Mariile foguni fosilane. Kui Jüri seda kuulis, fäis tal nagu surma hirm ihust läbi ja pani ta hingi fiinni. Aga oma ülemata suureks röömuks sai ta jälle pea gi teada, et Mari fosilaast mitte ei olnud waesta wōtnud. See andis jälle lootust ja lahket meelt. Nii pea fui uuel lobal ašjad ja talitused wāhegi forrale saiwad, ruttas Jüri endisesse perewanemate talusse ta aši, ja mis nōuuga? Noh, laakkos! nōuuga! Süda põksus tal sees wāga fangeeste, ja hirm tuli mehel päale, seest see wōis ju olla, et Mari fui rikka mehe tütar teda waest haffajat waesta ei wōtaks. Sedasama partis ta Mari wanemate poolt, selle farjapoiss ja pärastene sulane ta oli olnud. Loottust oli tal muidugi oma jagu issa fa, seest tema leiwawanemad olid issa temaga rahul olnud ja teda igas ašjas usaldanud, lahked ja atrumilised tema waesta endid naidanud. Ses lootuses läks ta siinna.

Ta leidis Mari sambris üksi olewat. Emal oli farjalauta ja isa põllule lainud. Mari filmad lõi-